

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. JUDr. Michalem Špírkem, advokátem, se sídlem Vysoká 92, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2011, č. j. MV-15520-6/SO-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2012, č. j. 11 A 373/2011 - 41, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do sedmi dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne ze dne 7. 12. 2011, č. j. MV-15520-6/SO-2011, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, inspektorát cizinecké policie Příbram (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 16. 12. 2010, č. j. CPPH-02690/CI-2010-66, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Správní orgán prvního stupně rozhodl podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí, tak, že se žalobci neprodluhuje platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 27. 12. 2011, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Současně navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 2. 2012, č. j. 11 A 373/2011 – 30, zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 9. 2012, č. j. 11 A 373/2011 – 41, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2012 se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 11. 10. 2012, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil městskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), což odůvodnil tak, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu spočívající zejména v odloučení od rodiny, tj. družky a nezletilého syna, jakož i v nemožnosti je finančně zajistit a v hrozbě ztráty výdělečné činnosti. Přiznání odkladného účinku se přitom nikterak nedotkne nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem. V samotné kasační stížnosti pak stěžovatel v návaznosti na tato tvrzení uvedl, že o prodloužení povolení k pobytu v Česku usiloval proto, že zde žije s družkou L. E., s níž tehdy očekával narození syna (v mezidobí se dne 30. 5. 2011 narodil), aby tak mohl získávat finanční prostředky na úhradu potřeb svých a své těhotné družky (resp. jejich společného potomka).

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku, které podal společně s vyjádřením ke kasační stížnosti ze dne 1. 11. 2012, vyslovil názor, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovateli by v případě jeho nepřiznání nevznikla nenahraditelná újma; k tomu by mohlo dojít pouze v případě, že by nemohl na území České republiky pobývat na základě jiné formy pobytového oprávnění.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., v nyní platném a účinném znění, *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“* V této souvislosti je třeba upozornit na to, že novelou soudního řádu správního zákonem č. 303/2011 Sb. došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně tohoto ustanovení a zmírnění podmínek pro přiznání odkladného účinku; stěžovatel i žalovaný vycházeli ve svých podáních ze znění zákona účinného do 31. 12. 2011.

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí městského soudu, resp. městským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil

(prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[8] Předmětem řízení v nyní projednávané věci je přezkum rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým se stěžovateli neprodluhuje platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání. Rozhodnutím žalovaného tedy sice pravomocně došlo k odnětí určité konkrétní formy pobytového statusu (právního titulu pobytu na území České republiky), toto rozhodnutí však nemá za bezprostřední následek, že by stěžovatel byl nucen území České republiky opustit, jak by tomu bylo například při uložení správního vyhoštění s vymezením doby, po kterou by mu nebylo lze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a stěžovatelem toliko v obecné rovině tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky rozhodnutí pro něj samy o sobě neznamenaají újmu, která je způsobilá k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Toto rozhodnutí totiž stěžovateli nebrání usilovat o získání jiné formy pobytového statusu na území České republiky, a zejména pak pro něj neznamená povinnost území (nuceně) opustit, což teprve by mohlo způsobit odloučení od družky a syna a zabránit mu v péči o ně, čímž stěžovatel svůj návrh zdůvodňuje. Nelze pak ani tvrdit, že by právní následky rozhodnutí žalovaného pro případ jeho eventuálního zrušení v rámci přezkumu správními soudy mohly být již jen stěží odstraněny, popř. by mohly být zhojeny pouze při vynaložení značných nákladů. Stěžovateli by v takovém případě nic nebránilo znovu usilovat o vydání nového – pro něj pozitivního – rozhodnutí.

[10] Vzhledem k tomu, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí nemohou pro stěžovatele znamenat relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud se již nezabýval posouzením navazujících kritérií pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy poměřováním, zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jakož ani tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z: <www.nssoud.cz>). Mimoto je třeba upozornit na ustanovení § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož *„usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.“*

[12] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se kasační stížnosti nepřiznává odkladný účinek.

[13] O povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky 20 Sazebníku poplatků (příloha zákona č.

549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) činí 1000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl vycházeje ze závěrů usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, v němž zdejší soud judikoval, že „*povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam]*.“ Stěžovateli proto uložil povinnost zaplatit soudní poplatek České republice - Nejvyššímu správnímu soudu do sedmi dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolků na zvláštní podání (vylepte vždy oba díly kolkové známky, své podání označte číslem jednacím tohoto usnesení, podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte); v hotovosti na pokladně soudu; či bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno; závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1040407012.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu